

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20700/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2184/24 од 29.08.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2184/24 од 29.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2184/24 од 29.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5033/2023 од 11.04.2024. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 2.716.482,93 динара, са законском затезном каматом од 11.04.2024. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 311.282,82 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у целости на парцелама бр. .. КО Петроварадин, површине 153 м², .. КО Петроварадин, површине 46 м² и .. КО Петроварадин, површине 50 м², које се све воде уписане код РГЗ СКН Нови Сад 3, те је тужилац дужан да призна и трпи да се тужени са тим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2184/24 од 29.08.2024. године, ставом првим изреке, жалбу туженог одбио и потврдио пресуду Основног суда у

Новом Саду П 1033/23 од 11.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиоцу на име фактичке експропријације његових кат. парцела бр. .. површине 153 м², .. површине 46 м² и .. површине 50 м², које су уписане у КО Петроварадин, а према Плану генералне регулације Алибеговца са подручјем за породично становање на југоистоку Петроварадина („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 8/19) и према Плану детаљне регулације дела подручја Алибеговца, југоисточно од државног пута 21 у Петроваорадину („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 48/22), у целости су намењене за јавну саобраћајну површину – регулацију улице која још није добила назив, тако што су приведенe намени јер се користе као јавна и саобраћајна површина – Ул. ... у Петроварадину. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола бр. 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужени у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то није разлог због ког је дозвољена посебна ревизија, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за фактичку експропријацију тужилац је поднео 23.06.2023. године, а вредност предмета спора је 2.716.482,93 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**